

Stăpânitorul acestei lumi, politica și gândul lui Hristos

1 iunie 2004

Gili Cârstea

Mulți din poporul nostru cred că treburile planetei pământ sunt plănuite, dirijate și controlate de Dumnezeu. Așa se face că, atunci când catastrofe uluitoare ne lovesc, ne consolăm cu bizarul „așa a vrut Dumnezeu.” Această concepție vine din necunoașterea elementelor de bază ale mării controversate. Lumea ar fi trebuit să afle de la noi că planeta aceasta este un bastion al opoziției contra Împărăției lui Dumnezeu. Ar fi trebuit să le spunem că planeta noastră are alt conducător și că treburile globale se rezolvă după alte reguli.

Există în Scriptură un exemplu grăitor că politica stăpânitorului acestei lumi nu operează după regulile neprihănirii și, prin urmare, consecințele pot fi uneori letale.

Poporul ales, în istoria lui zbuciumată, s-a trezit în situația neplăcută de a lua măsuri extreme împotriva unor oameni care propuneau căile neprihănirii. Așa a fost când Isus din Nazaret a venit să-L descopere pe Tatăl. Ei au considerat solia Lui ca fiind nocivă pentru binele bisericii și L-au declarat a fi un făcător de rele, ca autoritatea civilă să-L poată executa.

Acum se întâmplă un lucru ciudat. Judecătorul roman face ancheta și constată că acuzatul nu se face vinovat de vreo ofensă legală. Iar bunul lui simț de cetățean disciplinat îl face să înțeleagă că plângerea are substraturi ce nu țin de justiția romană. Prin urmare, declară că Isus este nevinovat și dispune eliberarea deținutului. În acea zi Pilat a învățat că justiția de pe această planetă nu are ochii legați. A învățat că adevărul este sclavul politicii pe calea cea mai dureroasă cu putință.

Interesele care i-au sucit lui Pilat mâna la spate conduc și azi treburile planetare. Conducătorii lui Israel l-au trezit pe procurator la realitatea dureroasă că adevărul s-ar putea să-l așeze în conflict mortal cu Cezarul. Nu a fost nevoie decât de o singură propoziție, câteva sunete vibrând la urechea lui, și Pilat a anulat sentința corectă pe care o dăduse.

Cezarul are căile lui, care nu sunt căile neprihănirii, iar aceste căi produc efecte devastatoare la toate nivelele societății. Nu există loc în ele pentru gândul lui Hristos. Cu toate acestea, noi Îl vedem pe Dumnezeu responsabil pentru toate nenorocirile ce se abat asupra lumii, și căutăm explicații sfinte pentru consecințele nelegiuite ale politicii pământești.

Când vom avea gândul lui Hristos, vom reuși să înțelegem că Dumnezeu nu a avut nici un amestec, nici o vină și nici o parte în toată această nebunie a păcatului. În viitorul pe care noi îl sperăm apropiat, demoni și oameni vor declara cu voce tare acest adevăr fundamental. De ce insistăm noi astăzi să spunem invers?